

A tanév krónikája

Augusztus

25

Kalazanci Szent József
ünnepén Kállay Emil SchP
atya tartotta az
ünnepi prédikációt.

Kalazancius ünnepén Kállay atyával
(Böszörményi Géza SchP, Keserű György SchP, Kállay Emil SchP, Szabó László SchP)

27

A kismarosai tanári
lelkigyakorlatot
Szabó László SchP
házfőnök vezette.

Csoportmunka, tanárok

28

Javító- és osztályozó-
vizsgák voltak az iskolában.

30

A 251. tanév tanévnyitó
értekezlettel
kezdődött meg.

Szeptember

*Nagyon figyelj,
mert a világot teszed is azzá,
aminek látod.*
Fodor Ákos

1

A szegedi piarista iskolában
elször volt koedukált a
Veni Sancte.

Szülői értekezletet
tartottak az
osztályfönökök.

Veni Sancte (Kovács Dániel, Sinkó Péter 12. a, Szabó László SchP,
Böszörményi Géza SchP, Tózsér Pál SchP, Czeglédi Zsolt SchP)

2

Megkezdött a tanítás a
2012-2013-as tanévben.

20

A XII. Koboz-ének-
hegedű-furulya kurzus
rendezte meg az alapfokú
művészeti iskola.

Tanárok (Szabó Erzsébet, Zsava Tamás, Papp Attila, Jusztinné Nedelkovic Aliz)

22

A templombúcsú főceleb-
ránsa Fila Béla atya volt.

24

Szent Gellért napján iskolai
szentmisével kezdődött
a tanítás. Bemutakoztak
a prenoviciátusra
érkezett jelöltek.

A 10. évfolyam diákjai a
TESZI nyitónapján készültek
fel a közösségi szolgálatra.

Piaristák: lányok és fiúk

A 9. b-sek

Celebránsok

Templombúcsún

Jelöltek bemutatkozása – szentmise Szent Gellért tiszteletére

22
Erdélybe utazott
a 12. évfolyam.

27
A testnevelés munkaközösség
megrendezte a III. Nyílt
Atlétika Versenyt. A megyei
versenyen fiatal, általános
iskolás atléták szerepeltek.

ŐSZI GYALOGTÚRA A GÁTON 3.0

Már szinte hagyomány, hogy minden ősszel, egy péntek délután vagy este elmegyünk a gátra gyalogolni. Idén a harmadik ilyen tartottuk. Október 4-én a 16.33-as vonattal mentünk el Algyőig, majd onnan tovább sétáltunk a Tisza töltéséig. Érdekes volt, hogy induláskor még világosan járunk, mert máskor mindig késő este indultunk. Szép volt

látni a naplementét. Ez a túra azért is közkedvelt, mert olcsó – 125 Ft volt a vonatjegy –, jókat tudunk beszélgetni, és nincs is olyan messze (kb. 24 km gyaloglás). Mire elértük a gátat, már jó volt a hangulat. 17-en voltunk, és kisebb-nagyobb csoportokba verődve beszélgettünk vagy zenét hallgattunk. Az első „pihenő” a Móra Ferenc híd alatt volt, de

ez nem is pihenő volt, inkább kajaszünet. Majd folytattuk utunkat, de egyre inkább sötétedett, s így vált egyre jobbra az utunk: kezdtük élvezni a régi rémtörténeteket, főleg az általunk írtat, amit már az első túra óta folyamatosan továbbbszövünk. Lassan elértük Tápét, ahol az egyik osztálytársunk „levált”, hiszen ott lakik. Szegedre beérve nem

a Felső Tisza-parton mentünk tovább, hanem a töltésen. Itt már azért világosabb volt, végül 22.00 körül értünk vissza az iskolához. Köszönjük Dékány tanár úrnak ezt az élménnyel teli éjszakai gyalogtúrát!

Boga Szabolcs 9. a
Piár Futár 2014. 6-7. szám

Október

De rettenetes volna most az elmúlásra gondolni, ha semmit sem tettem volna az életemben! Alázatosan borulok Istenem elé, hogy hűsé, igaz emberré, jó katonává telt.

Nagysándor József

Gyertyagyújtás az aradi vértanúk tiszteletére

Névadónk szobránál koszorúzás

17

Dugonics András szobránál tartott koszorúzási ünnepségen Kovács Dániel 12. a osztályos diák mondta a köszöntő beszédet, Papp Sándor 11. a szavalt, a Kamaraműhely énekelt.

Dugonics András matematika-fizika versenyt rendezett a matematika-fizika-informatika munkaközösség.

16

Országok, zászlók címmel versenyt szervezett Tózsér Pál SchP tanár úr.

10

A piarista nevelés újraindulása Szegeden című kötet bemutatója volt a Katolikus Házban.

15

Fordítóversenyt rendezett a nyelvi munkaközösség.

4

Gyertyagyújtással emlékeztünk az aradi hősiökre, Angyal László tanár úr szervezte a megemlékezést.

Küldöttség utazott Temesvárra, a Gerhardinum Liceumba. A két iskola küldöttsége együtt koszorúzta meg Klapka György emléktábláját.

13

Zöldár témahetet szervezett a természettudományos munkaközösség. Téma: az energia.

8

A Magyarok Nagyasszonya tiszteletére szentmisével kezdődött a tanítási nap.

19

Iskola a határon. Értékek pluralizmusa, közösségek iskolája címmel pedagógiai konferenciát rendeztünk.

21

Helyesírási versenyt rendezett a magyar munkaközösség.

22

Iskolai ünnepség keretében megemlékeztünk az 56-os forradalom kitöréséről. Az ünnepi szónok Kakuszi Péter tanár úr volt.

23
NOV. 3

Őszi szünet

Krakkói ifjúsági találkozó

AZ ARADI VÉRTANÚKRA EMLÉKEZTÜNK

Kedves Diákok! Emlékezők! Barátaim!

A halál és a gyász az emberi élet velejárója. Mi is találkozunk vele, amikor déd- vagy nagyszüleinket elbúcsúztatjuk, vagy amikor halottak napján kimegyünk a temetőbe egy szál gyertyát gyújtani a családi sírboltnál vagy a piarista atyák kriptájánál. A modern nemzet születése óta, azaz a 19. század eleje óta, a nemzeti érzések tömegjellemmé váltak. 1848-49 és az azt megelőző korszak - a REFORMKOR - a

magyar nemzeti mítosz (a magyar nemzet születésének) megkerülhetetlen eseménye, eseménysorozata. Ennek a csodálatos korszaknak a tragikus befejezése 1849. október 6. az aradi vértanúk kivégzése. Sajnos a magyar történelem végzete újra beteljesedett. Hiába a megszámlálhatatlanul sok kiválóbbnál kiválóbb hazafi: az önkény, az erőszak, a történelmi igazságtalanság ezt a nagyszerű mozgalmat is

elsöpri. Vezetőit bitóra küldi, vagy bujdosásra kényszeríti. Lássuk, mi is történt pontosan. 1848-ban, egy győztes márciusi forradalom után új Magyarország született. A szabadságot hozó mámorító tavaszi napok után, azonban ismét megerősödött a bécsi udvar, s testvérháborút szított a törvényes magyar kormány ellen, amelyet ő iktatott hivatalába. A fegyvert fogott ország megvédte magát, s ekkor Bécs szö-

vetkezett Európa legnagyobb elnyomó hatalmával, az orosz cárral. A túlerő megadásra kényszerítette a honvéd hadsereget. A Görgey Artúr vezette magyar sereg látva a kilátástalan helyzetet, az oroszok előtt letette a fegyvert a világosi síkon. Sok egyszerű honvéd élete menekült meg ezáltal. A tábornokok abban bíztak, hogy az oroszok majd az ő életüket is garantálják. Nem hadifogolyként bántak velük. A cár azonban csak a fővezér, Görgey Artúr tábornok életét védte meg. A többieket Aradon átadták Haynau tábornok kezébe, a császári sereg parancsnokának. Aki ismerte Haynaut – márpedig sokan ismerték, hiszen Temesváron is szolgált – tudták, hogy a bresciai hiéna – ahogy az olaszok nevezték – nem tréfál. A fanatikus katonát, akit saját tisztársai és felettesei sem szerettek, mert mindenkivel összeveszett, most szabadjáról engedték. A törvényesség látszatát azáltal adták meg, hogy Ernst hadbíró végezte a kihallgatásokat, s hozta meg az ítéleteket, természetesen Haynau kívánsága szerint. Több mint száz halálos ítélet született. Kétségkívül az aradi 13 volt a honvédhadsereg tábornoki karának színeje. Nemzetiségre, habitusra, életkorra különböző emberek, akik vértanúhalált haltak. Emlékükért egy-egy gyertya ég. Egy átlagos magyar gimnazista négyöt nevet tud felsorolni csak. Próbáljuk összeszedni mindannyiukat. A hálás utókor egy tablóra rakta össze őket. Öten német (osztrák) nemzetiségűek: Lahner György, Aulich Lajos, Leiningen-Westerburg Károly gróf, Schweidel József, Poeltenberg Ernő lovag. Kettő örmény-magyar felmenőkkel rendelkezők: Kiss Ernő és Lázár Vilmos. Négyen magyarok: Dessewffy Arisztid, Nagysándor József, Török Ignác, Vécsey Károly gróf. Horvát származású volt Knézi

Károly. Szerb volt Damjanich János, a szabadságharc legszimpatikusabb alakja, a szegedi 3. honvédszászlóalj legendás parancsnoka. Ez azt bizonyítja, hogy a magyar ügy valóban túlmutatott a magyarokon, s ha hozzávesszük a több ezer lengyel és olasz önkéntest, akkor láthatjuk, hogy itt egy európai ügyről volt szó. A szabadság és a zsarnokság összecsapásáról. Széchenyi és Kossuth nemzetéhez csatlakozni felemelő érzés volt. Ezért is jöttek ide olyan sokan harcolni. Sokan itt is haltak meg. Az elítélteket áthatotta a szabadságharc jogosságának a tudata. Az, hogy ez egy igazságos, önvédelmi harc volt. Ez abból táplálkozott, hogy a bécsi udvar az 1848-as ún. áprilisi törvényekben önálló magyar hadügyminisztérium felállítását rendelte el. A Batthyány-kormány megkezdte a toborzást, főleg akkor, amikor a Délvidékről egyre aggasztóbb hírek érkeztek a szerb felkelők brutális támadásáról. A horvát Jelačić támadása pedig egyértelművé tette a honvédelmi szándékot. Az udvar – a korábbi esküje ellenére – ezen kétes csoportok mögé állt, felszítva Magyarországon az addig nem tapasztalt testvérháború összes szörnyűségét. Batthyány Lajos miniszterelnök nem vállalta a nyílt konfrontációt, és lemondott. Kossuth szervezte meg az ellenállást. A sors igazságtalansága, hogy az első magyar miniszterelnököt is október 6-án végezték ki, mint a tábornokokat, igaz öt Pesten. Talán azok jártak a legjobban, akik nem bíztak sem az oroszokban sem Ferenc József jóindulatában, hanem egyenesen a törökországi emigrációt választották. Bemék ismerték már az oroszokat, tudták, hogy nem bízhatnak a cár szavában. Kossuth Lajos is az emigrációt választotta. Nem kétséges, hogy mint főbűnös, bitófán végezte volna. Az emigrációban

óriási munkát végzett a magyar ügy szolgálatában. Az események tragikus hőse Görgey Artúr tábornok. Ő a szabadságharc legkiválóbb katonái vezetője. Ami Kossuth a politikában, az Görgey a hadseregben. Igazi magyar fátum, hogy nem értették meg egymást. Görgey felvidéki magyar, aki kiváló kémikus, a laurilsav felfedezője, bátor és remek katona, kiváló stratégia. Katonái és tisztársai rajonganak érte, pedig fiatalabb náluk. Mindössze 30-31 éves ekkor. A győzelem szervezője. A végső napokban megsebesül: a komáromi csatában fejsebet kap. A golyó szinte meglékeli a koponyáját. Mégsem dől ágyának, hanem tovább megy katonáival, kicselezve a beözönlő orosz csapatokat. A tisztikar utolsó gyűlésén az oroszok előtti megadásra szavaz, s erre biztatja a társait is. A döntő főlányben lévő ellenséggel szemben nincs esély a győzelemre. Hogy életet mentsen, leteszi a fegyvert, feltétel nélkül, hisz nincs alkupozíciójuk. A lovagiasan viselkedő orosz főtiszt az az illúziót táplálja benne, hogy a tisztársai is megmenekülhetnek. Fővezérént ő maga nem számít kegyelemre. A sors pont fordítva osztja ki a lapokat. Egyedül ő menekülhet meg, a többiek nem. A Jóisten hosszú étellel ajándékozta meg, mindenkivel túlélt. 98 éves korában hal meg, 1916-ban. Élete végéig viselnie kell a bélyeget, amit az emigrációban Kossuthék ragasztanak rá, miszerint áruló volt. A bécsi forradalom első évfordulóján viszik a vesztőhelyre az aradi 13-at. A kivégzésre reggel 6 órakor kerül sor. Mindegyikük írhat búcsúlevelet, és meggyónhat. Az akasztás előtt kerül sor a főbelövésre. Ezt kegyelemből kapják az elítéltek. Por és golyó által végzik ki Aulich Lajost, Lázár Vilmost és Dessewffy Arisztidet. Őt osztrák barátja, Lichtenstein altábornagy beszélte le az

emigrációról. De neki sem sikerült a keryelmet kieszközölni: Haynau csak a kötéltől engedett. Fialat feleséget hagyott hátra, hisz 1849. július 5-én nősült. Schweidel József Haynau régi tisztvársa és barátja volt, de az ő kérelmét is elutasította. S végül örödiknek Kiss Ernőt végzik ki ily módon, de őt nem találták el, s másodsorra ő maga vezényelt tüzet a meglepett kivégzőosztagnak. Egy altiszt közvetlen közelről lőtte fejbe. Az akasztás katonához méltatlan halálnem, ezért ezt súlyosbító körülménynek szánták. A brnoi (brünni) hóhér végezte el ezt a feladatot. Fizetségül az elítéltek ruháit kapta meg. Azok jártak a legrosszabbul, akik magasak és erős testalkatúak voltak, mert az alacsony akasztófák alatt lassan érte őket a halál. A hóhér egyenként végzett velük, így bajtársaik haláltusáját végig kellett nézniük. Elsőként Poeltenberg Ernő, majd Török Ignác, ezután Lahner György következett. Őket Knezić Károly, Nagysándor József, Leiningen-Westerburg Károly, majd

a lábát tört Damjanich János követte. Vécsey Károly gróf zárta a sort. A soron következők elbúcsúztak a még élőkötől, s így mentek a bitófa alá. Vécsey – mivel senkitől sem tudott elbúcsúzni – a halott Damjanich kezét csókolta meg. Neki sok személyes ellensége volt a császári udvarban. Még az apja is írt a hadbíróknak, hogy fiát példásan büntessék meg, s a császári és királyi kamarási címét vegyék vissza a család fekete báránnyától. Úgy látszik, a Jókai regényében szereplő Baradlay családhoz hasonló családok valóban voltak Magyarországon. Az aradi várbörtönben raboskodott ekkor Lenkey János tábornok. Őt még Petőfi is megverselte, mert huszáraival Galiciából elsőként szökött haza Kossuthék hívó szavára. Róluk szól a *80 huszár* című Sára Sándor film. A börtönben megőrült, így Ernsték nem végezheték ki. Nem sokkal később, 1850-ben halt meg. A perek és kihallgatások tovább folytak. Nem véletlenül siettek Haynauék. A nemzetközi közvélemény ugyanis egyre in-

kább a magyarokkal rokonszenvezett. A nyugati kormányok is bírálják Bécsset, sőt még a cár is neheztelt korábbi szövetségére. A nemzetközi tiltakozás hatására a bécsi udvar a kivégzések leállítását rendelte el, így menekültek meg sokan a bitófától. Haynau megsértődött, és a nyugdíjazását kérte. *„A mór megtette kötelességét, a mór mehet”* – nyugdíjazták a bresciai hiénát. Nem lett igazza: *„Egy évszázadig nem lesz több forradalom Magyarországon”*. Végül azok győzedelmeskedtek, akiket ő vérpadra küldött, és akik tiszta szívvel és emelt fővel álltak bírják és hóhéraik elé azzal a gondolattal hogy *„mit Istennek megfejthetetlen végzése reánk fog mérni, tűrni fogjuk férfias elszántsággal s az öntudat azon boldogító reményében, hogy az igaz ügy örökre veszve nem lehet”*.

Angyal László
tanár úr

November

Iskolánk közösségében mindannyian nyitottak vagyunk a személyes fejlődésre. Az értékeinket elfogadó családokkal együttműködve, az egész embert megszólítva hitet és tudást adunk át a ránk bízottaknak, mert hisszük, hogy ebből öröm és élet fakad.

Küldetésnyilatkozatunk

Sík Sándor emlékest

5
Sík Sándor halálának 50. évfordulóján a Sík Sándor Egyetemi Szakkollégium emlékestet rendezett.

Szentmise halottainkért
(Alexa János, Berta Orsolya 9. b, Tózsér Pál SchP)

Felajánlás (Böszörményi Géza SchP, Urbenek Rudolf SchP)

6
Az iskolai szentmisén imádkoztunk az elhunyt dolgozóinkért és diákjainkért, a halottainkért.

Szalagtűző szentmise (Tózsér Pál, Szabó László, Czeglédi Zsolt, Böszörményi Géza, Keserű György és Urbenek Rudolf atyák)

9

A felvételi iránt érdeklődők nyílt napon kaptak tájékoztatást.

13

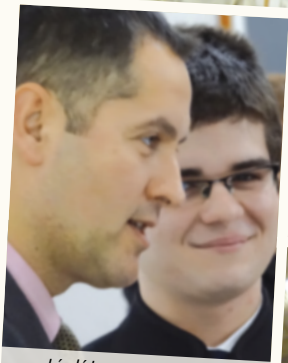
A diákönkormányzat képviselői megkoszorúzták a piarista atyák sírját a Belvárosi temetőben.

Patrocínium, áldás

Szalagtűzés

László Imre osztályfőnök és Kovács Dániel 12. a

Szalagavató bál

14

A végzősöknek szalagmegáldó szentmiséje volt.

15

A Piarista Pedagógiai Napon, Budapesten volt a tantestület.

16

A szalagavató bált a karolinás testvérosztályokkal közösen rendezte a két iskola.

2017

Patrocíniumi rendezvénysorozattal ünnepeltük a rendalapítót, Kalazanci Szent Józsefet.

Az Élet kapuja

PATROCÍNIUMI RENDEZVÉNYSOROZAT

Szerda (11.27.)

- 13.35-14.15 Hittanverseny
14.00-17.00 Labdarúgó házbajnokság őszi forduló II.

Csütörtök (11.28.)

- 14.15-16.30 *Adáshiba*
Szakonyi Károly színdarabját előadja az iskola színjátszó köre.
Rendező: Keserű György SchP
Helyszín: színházterem
- 14.15-16.15 *Irodalmi csapatverseny*
Szervező: magyar munkaközösség
- 14.15-15.45 *Fülöp-szigeteki élmények*
Előadó: Czeglédi Zsolt SchP
Helyszín: templom
- 17.30-18.00 *Lux aeterna*
Balló Andrea festőművész kiállítása
Megnyitja: Sándor János színházi rendező,
Jászai-díjas érdemes művész
Helyszín: aula

- 18.30-20.30 *Élő népzene. Táncház*
Előadók: Művészeti iskolánk népi ének,
népzeneész és néptánc tanárai
Helyszín: aula

Péntek (11.29.)

- 8.30-10.30 *Adáshiba*
Szakonyi Károly színdarabját előadja az iskola diákszínjátszó köre.
Rendező: Keserű György SchP
Helyszín: színházterem
- 8.30-10.00 *Fülöp-szigeteki élmények*
Előadó: Czeglédi Zsolt SchP
Helyszín: templom
- 11.00 *Patrocíniumi szentmise*
Főcelebráns: Szabó László SchP házfőnök

Versenyeredmények kihirdetése

Szombat (11.30.)

Adventi koszorúk készültek az aulában a Mester Tanoda szervezésében.

Csapatverseny
(Ocskó Katalin, Kolárszky Dóra, Tapodi Krisztián, Tóth Zsanett 9. b)

Adventi koszorú-készítés

EGY BÁL „KÉT OLDALA”

A OLDAL - EGY KAPCSOLAT MEGKORONÁZÁSA

Pontosabban fölavatása, és félreértés ne essék, nem párkapcsolatra gondoltam...

Mindenk már 3 éve... 2010-ben kezdődött el testvérkapcsolatunk a régi hagyományok szerint. Minden a maga rendje s módja szerint zajlott, egészen tavaly novemberig, a szalagavató bálig, amikor mindent mi rendeztünk el, be és vissza... Ekkor mélyültek el a fiú-lány kapcsolatok, a két osztály összerázódott, és jobban megismerte egymást. Idén januárban pedig elkezdődött a komoly készülődés. A heti egy táncpróba, mely szerintem kifejezetten élvezetes alkalmakat nyújtott, lehetőséget adott a táncok tanulására és persze a lányokkal való ismerkedésre...

Szeptembertől már egészen más volt a dolog. Kialakul-

tak a párok, kezdődtek a próbák, egyre feszültebb lett a helyzet, „Akkor mikor van próba?“, „Hányra kell menni?“, viták röpködtek a ruháról, a zenekarról, a borról, a fotósról. Még a fiú osztályok is heves szócsatát vívtak arról, hogy frakkban, vagy ne abban táncoljunk. Ily hosszú készülés és viták, izgalmak után eljött a nagy nap. 2013. november 16-án, mikor az iskola „fényárban úszott”, a lányok, mint bájos hercegnők, a fiúk, mint elegáns úriemberek ragyogtak, megkezdődött „A Szalagavató Bál”. A varázslatos és feledhetetlen este, melyen szebbnél szebb táncok kerültek előadásra, finomabbnál finomabb étel került az asztalra és hajnalig mulattunk, megkoronáztuk azt a testvérosztály-kapcso-

latot, mely szerencsére ezzel nem ér véget.

Röviden a táncokról: A 12. b-s lányokkal táncoló fiúk angolkeringőt és charlestont, míg a 12. a-sokkal táncoló bécsi keringőt és cha-cha-cha-t adtak elő. A szülők, tanárok és legfőképp a saját véleményünk alapján úgy érzem - sőt, biztos állíthatom -, hogy a táncok bálhoz illőek voltak, mindannyian kiválóan fölkészültünk, jól éreztük magunkat, és iskoláink nevelése szerint mulattunk azon az éjszakán. Köszönet illeti meg mindazokat, akik bármily úton-módon hozzájárultak a bál sikeréhez. Hálásak vagyunk elsősorban szüleinknek és családtagjainknak, de tanárainknak, az iskola minden munkatársának, a „testvér osztálytársainknak”

és persze a szolgáltatukat teljesítő 11. évfolyamnak. A tánc egy rendkívül jó dolog, mely sokaknak okoz hatalmas örömet, és bizony ennek hiánya is képes elvonási tüneteket produkálni: „A tánc az én drogom: egy olyan valami, ami felszabadít, ami valóban az lehetek aki, ahol nincsenek szabályok, ahol nem érdekel semmi. De ha nem táncolhatsz, elvonási tüneteid lesznek, és úgy érzem, hogy táncolnom kell! Minél régebb óta táncolsz, annál többet és többet kell, e nélkül már nincs: Élet... A tánc az önkifejezés, a szárnyalás: maga az ÉLET.”

Kovács Dániel 12. a

B OLDAL - A SZALAGAVATÓ ŐRÜLET

Anno 2012/2013.

Az egész szalagavatóra való felkészülés még az előző tanév második felében kezdődött. Fiúk-lányok nagy igyekezettel próbálták elsajátítani a klasszikus báli táncok néhány alaplépését. Sajnos (vagy nem sajnós) én ezeken a próbákon nem vettem részt, mivel egy táncsport egyesület tagja vagyok, viszont lelkes osztálytársaim nagyon sokat meséltek a számukra időnként megterhelő felkészítésekről.

2013. szeptember

Végzős évünkbe lépve én is bekapcsolódtam a folyamatba. Megdöbbenve tapasztaltam, hogy egyesekben egy igazi „Freddy” veszett el! Miután megtudtuk, hogy melyek lesznek a szalagavató fő táncai, már mindenki izgatottan várta, hogy melyik koreográfiában fog szerepelni. Voltak olyanok, akik nem érték be egy produkcióval, hanem maguktól (vagy kisebb segítő ráhatással) több táncban is részt vettek.

2013. november 14.

A bálna nemcsak a hibátlan tánc-koreográfiák, öltönyök (lányoknál ruhaköltemények) készültek el, hanem a táncrendek is, amelyek feltöltése a vártnál egyszerűbben történt. Mivel adottak voltak a lányok a Karolinából és a fiúk a Piárból, az összerendezés már gyerekjáték volt.

2013. november 16. 17.25

Hosszú hetek és gyötrelmes próbák után eljött a bál napja. Ebben a percben már mindenki az öltözőben, teljes extázisban várta, hogy megkapja fellépő ruháját.

2013. november 16. 18.02

A szervezők egyik tagja megjelenik az ajtóban, és kimondja azt a mondatot, amit már nagyon vártunk, de amitől nagyon féltünk: „Jöjjenek fiúk, kezdünk.” A lányok már a folyosón vártak ránk. Mindenki izgatottan vonult a tornaterem közepére, ahol az előzetesen elpróbált módon felsorakoztunk.

2013. november 16. 18.15

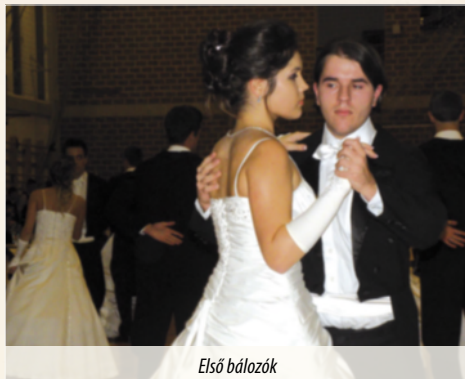
Köszöntők, kedves szavak, meghitt pillanatok. Koccintás az osztályfőnökkel és az osztálytársakkal, valamelyest mérsékelte az izgalmakat a néhány korty pezsgő. Alig szedték össze a 11. évfolyamosok a poharakat, már szinte rohant mindenki öltözni a nyitótáncokhoz.

2013. november 16. 18.35

Elkezdődtek a nyitótánc, elsőként az angolkeringősök mutatták meg, mit tanultak a táncórákon. Néhány óvatos kitekintés a közönség tagjaira meggyőzött mindenkit arról, hogy a szülőknek felejthetetlen pillanatokot szereztek a hónapokig tartó próbák során. Nagy tapsot kaptunk.

2013. november 16. 18.50

Hasonlóan nagy sikert arattak a bécsi keringőt bemutató párok. Kecses, összehangolt mozdulatokkal, hibátlan teljesítménnyel igazolták, hogy nem volt elfecsérelt idő a sok próba.

Első bálózók

2013. november 16. 19.10

Megható jelenethez érkezünk, amikor a szüleinket vezettük a táncparkettre. Felnőttünk! Mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy egy fejfel magasabb vagyok az édesanyámnál.

2013. november 16. 19.30

Nagyon vártuk már ezt a pillanatot, szerencsére nem hiába. A 11. évfolyamos diákok elkezdik a vacsora szervírozását a szülő-diák tánc befjeztével. A vacsorát mindenki jóízűen elfogyasztotta, és közben többször hangot adott asztaltársasága körében a konyhatündérek dicséretének.

2013. november 16. 20.15

Újabb attrakció következik. Bejelentik az osztályvideók vetítésének kezdetét, melyet a diákok hatalmas ovációval fogadtak. A képeket mindenki nagy örömmel figyelte, és halk moraj jelezte az esetleges kommentárok elhangzását.

2013. november 16. 21.25

Már mindenki kipihente a vacsorát, levezetésképen egy kis táncnal (vagy valami arra hasonlítóval) próbálkozott. Tanárok, szülők, diákok egyaránt bedobták magukat a zenekar által előadott, ismert dallamokra.

2013. november 16. 21.35

Megkezdődött a diákok második megmértetése: most érkezünk a meglepetéstáncokhoz. Elsősorban a lányok döntése alapján egy cha-cha-cha és egy charleston bemutatását láthatta a közönség. Szerénytelenség nélkül állíthatjuk, hogy mind a kettő nagy sikert aratott. Jól átgondolt koreográfia szerint következtek

a közösségi táncok, a táncrendben szereplő pontok. A zeneszámok változatos stílusa a társaság nagy részét táncparkettre csalta.

2013. november 17. 00.45

Az este folyamán másodszer sötétült el a terem és sokadszor csaltunk könnyeket a szülők szemébe. A gyertyafény-keringő méltó lezárása volt ennek az estének, ahol ismét együtt táncolhattak szülő és diák.

2013. november 17. 1.00

Berezky András tanár úr hivatalosan bejelentette a bál végét, és megköszönte a részvételt. A visszhangokból arra következtek, hogy nagyon jól sikerült a bál. Köszönet ezért a szülőknek, tanároknak, a tizenegyedikes fiúknak és lányoknak. Reméljük, a következő években legalább ugyanilyen élményben lesz részük a következő generációknak is.

Magda Gábor 12. b
Pír Futár 2014. 7-8. szám

December

Bekötött szemmel kelünk át a jelenen...
Milan Kundera

3

Tanári kar tagjaiból Kalazancius ima- és olvasóköri alakult.

7

A szülők számára tartott lelkinapot Szabó László SchP.

93

A művészeti iskola vizsgaidőszaka

13

Önkéntes tanulócsoportok honvédelmi nevelésben részesültek, a boszniai és az afganisztáni katonai misszióról hallottak előadást.

Adventi készüllet

Mester és tanítványai

Fohász, templom, koncert

16

A diákönkormányzat adventi áhítatot rendezett. Tanári rekollekciót tartott a házfőnök.

17

Népek karácsonya címmel ünnepi koncertet adtak a karolinás és piarista növendékek.

Osztálykarácsony 8. a

17

A diákönkormányzat képviselői elvitték a gyűjtött adományokat Nagykárolyba.

18

Osztálykarácsonyozás

Mindjárt adom

Téli sportnap, jégpálya

Szűk ösvényen – Dombi Balázs 11. a

Túrázó 11.-esek

Túrázó 9. a-sok

Útközben a 8. a

Erdő mélyén a 8. a

Misztrál

20
A naptári év utolsó tanítási napján iskolai sportnap, osztályok túranapja zárta a 2013-as esztendő.

A Mentés Másként Trió Mézespálinka koncertjén a Misztrál együttes is fellépett.

21
Megkezdődött a karácsonyi szünet.

Melegség

Fanyúvők

Budapesti vigadalom – 11. a

Városléző

Adventi koncert

GYÖKEREINKBEN MEGRENDÜLTEN

MIT CSINÁLUNK ADVENTBEN ÉS MI TÖRTÉNIK KARÁCSONYKOR? – ÉRKEZÉS ÉS VÁLTOZÁS

Nézem a szót: változás. Mozog, egy állapottól tart a másik felé. Valami elmúlt, valami lesz, közben pedig bizonytalan. Alakul – ezt teszi folyton. Formálódik. Él. Vál-tozik; vál-t; vál-aszt ... mindenképpen elválík valamitől, valakitől, valahonnan. Az elválás, elengedés is itt van ebben a folyamatban – és minden érzés, ami ezzel jár. Gyakran hív a változás – hogy olyan jó lenne, meg fontos lenne; mégis nehéz, mert az a biztonság, ami nem mozdul, ami megszokott és ismert. Elválni, megválni egy szokástól és működéstől mindig nehéz.

Advent van, hamarosan karácsony, készülünk – hogyan és mire? Mi történik? Tényleg, mi történik most a te életedben – és az enyémben? Történik valami? Ha nem, javasolom, legyen gyanús!

Keresztelő János azt mondja a pusztában – ahol ott vannak, akik valami fontosat akarnak hallani, mert érzik, hogy valami nagyon hiányzik, és így ott vagyunk mi is – hogy „A fejsze már a fák gyökeréhez ért. Minden fát ugyanis, amely nem terem jó gyümölcsöt...” Nem idézem tovább, tudjuk, kemény. Ez kökemény. Minden fá a kidől, ami nem csinál semmit. Ezért jön Jézus? Ezért ünnepeljük ezt az édes kis barokk szépséget a betlehemi jászolban, a békés narancsillatú giccsben? Ennél kevesebért tettek már el láb alól szónokokat – kényelmetlen hír.

Mégis evangélium, mégis örömhír. Ijesztő volta ellenére mégis az élet híre ez.

Barátom, akár Keresztelőt hallgatjuk a pusztában, akár a hozzánk érkezett Megváltó bölcsőjénél elmélkedünk, mindkettő ugyanazt kérdezi: „Testvérem, mit csinálsz?” Életünk pusztájában és betlehemi éjében szólít ez a kérdés: élsz?

Jézus nem elpusztítani, eltörölni, felégetni és kidönteni jött. Hozott egy kérdést, az élet kérdését – és ez az, ami éles és megrendítő: „az élet történik benned?”. Mozogsz vagy megálltál? Van benned impul-

zus vagy már az egész világot magadhoz viszonyítod kényelmes kereszténységed karácsonyi pipafüstös békességében?

Karácsony ünnepe az Isten története, szentháromságos közösségben élő dinamizmusának megnyilvánulása. Ő, aki mindig ugyanaz, ha tetszik mindig változatlan – mégis közösségi dinamizmusban él, nem mozdulatlan, hanem élő, és lépést tesz.

Feléd, felém, felénk. Az Isten dönt és indul. Emberré lesz. Belép az ember életébe. Gyökereimhez lép: oda, ahol kapaszkodom, ahol élek, ahonnan meghatározom magam. És ott, azon a ponton, ahol magam szilárdnak és azonosnak érzem, ott rendít meg – nem azért, hogy kidöntsön, nem azért, hogy elvágjon, hanem azért, hogy mozduljak, történjek én is.

A változatlan Isten óriási határokon lép át, hogy megszólítson, hogy hívjon, hogy életet hozzon. Úgy tűnik, hogy részéről ez a mozdulat, ez a gesztus a változatlanságának a megtörése – pedig nem. Lényegéhez tartozik ez a gesztus. Ő maga a történet, a közeledés, a közösség dinamizmusa.

Hogyan szól mindez hozzám – mit érthetek ebből? Nézd a képet, Keresztelő képet: fá vagyunk. Gyökerekkel, múlttal, örökséggel, beidegződésekkel. Élünk valahol és valahogyan – talán biztonságban. Megszokásaink, vélekedéseink, hagyományaink biztonságot adnak, kapaszkodhatunk. Lombkoronánkkal kiharcoltunk egy teret az erdőben, ha tetszik: kitértünk magunknak egy foltot a világmindenségéből, mely létezésünkhöz kell. És élünk kényelmesen, napok jönnek és mennek – köszönjük, megvagyunk, mi fák, itt a mi erdőnkben. És jön a hírnök, a baltás megváltóról. Beordít az erdőnkbe, hogy ébresztő! Élet ez nektek? Élet nektek ez a biztonságos mozdulatlanság? A Megváltó nem akar mást, „csak” az élet útját javasolja. Hogy élj! Azt akarja, hogy mozdulj, lépj ki, lépj oda, állj mellé. Azt akarja, hogy találkozz

legmélyebb érzéseiddel, amelyek az életedről szólnak, és mutasd meg magad. Azt akarja, hogy szeress, és légy szerethető. Azt akarja, hogy igaz és tartalmas életed legyen. Arra hív, hogy legyél kapcsolatban. És mindez veszélyes. Veszélyes, mert mozdulni kell, mert alakulni kell, mert ki kell lépni a megszokott biztonságából – az Isten is úgy fogalmazta meg magát, hogy egy bizonyos időpillanatban kilépett időtlenségéből és megérinthetővé lett. Arra hív, hogy tegyél te is így: lépj ki és lépj oda!

Az advent várakozás az érkezésre – készülés a találkozásra. Tegyük úgy, hogy nem csak arra készülünk, hogy valaki eljön hozzánk, hanem elindulunk magunk is. Készülünk és indulunk, mert találkozni akarunk. Testvérem, indulj el szüleid felé, barátaid felé, mindazok felé, akikkel közösségben vagy! Tanártársaim, induljunk el diákjaink felé is – hogy találkozzunk. Ha sikerül minden találkozásunkban elvárás nélkül, nyitott szívvel jelen lenni, akkor az karácsonyi találkozás lesz. Mert akkor az Isten ott megjelenik, és tesz valamit akkor ott élet születik.

És induljunk el személyes életünk alakításában is. Nézzünk bátran, nyitottan, elvárások nélkül magunkba! Észleljük a jót, a nehezet, a hiányt, és akarjunk alakulni, akarjunk élni és történni! Higgyük bátran, hogy eljön az Úr, megszületik és megvált – segít élni, segít változni és segít éltetni. És közben a fejsze tényleg a fák gyökerénél van. Nem baj, ha érezzük, hogy gyökereinkben megrendülünk – induljunk és éljünk. Az élet szép, gazdag, kényeztető. Legyünk benne otthon, és tegyük otthonossá – ebben segíts minket, érkező Megváltónk!

Szabó László SchP házfőnök
Piár Futár 2014. 7-8. szám

MÉZESPÁLINKA 2013

KARÁCSONYI ÜNNEPI KONCERT A PIARISTA TEMPLOMBAN (2013. DECEMBER 20.)

A „Mézespálinka” - így egybe írva - a december 20-i Dugonics András Piarista Gimnáziumban megrendezésre kerülő karácsonyi népzenei nagykoncert címe, amelyre idén a magyarországi énekmondók legerősebb csapatát sikerült meghívni. Vendégünk a Misztrál együttes, akik a magyar költeményeket olyan csodálatos módon gondolják tovább, hogy lendületes énekelt verseikkel egy új zenei műfajt körvonalaznak.

A Kátai Zoltán - Róka Szabolcs duó történelmünk századaiból elevenít fel historikus dallamokat régi hangszereken. Kátai különleges, „szuperbasszus” (bass profundo) hangon énekel, így az előadott dallamok még titokzatosabban érzékeltetik a történetet.

A Mentés Másként Trióban a Gimnázium művészeti iskolájának népzenei tanárai alkotnak. Trióban és tanítványaikkal, a Népzenei Kamaraműhellyel fogalmazzák

meg mindazt az örömet, amelyet az adventi várakozás jelent: „Öröme ébredének, minden teremtmények, áldják, s imádják és magasztalják!”. Ismét a Canticale Catholicumból (1675) került elő egy csodálatos dallam, amely karácsonyi zenei készülődésünk egyik fő dallama.

A koncert zárószámaként felcsendülő „Óh, szép Jézus...” kezdetű dallamot minden résztvevő fellépő éneklé, és azt reméljük, hogy a hallgatóság is bekapcsolódik majd.

Január

Sapere aude!

Merj tudni!

Horatius

6

A szünet utáni első tanítási napon, Vízkereszt ünnepén a szentmisével kezdtük az új évet.

15

Osztályozóértekezlet zárta a félévet.

17

Az első félév utolsó tanítási napja volt. Félévi bizonyítványt kaptak a diákok.

Ökumenikus héten, szentmise

22

Iskolai szentmisével kezdődött a tanítás az ökumenikus imahéten.

27

A Házasság hetére zenés flashmobbal hívta fel a figyelmet a Mester Tanoda a Mars téren.

Február

A szíveket kell kiképezni. Egyébként kis szörnyeket nevelünk. És akkor ezek a kis szörnyek nevelik majd Isten népét. Ettől valóban libabőrös leszek.

Ferenc pápa

Osztályfarsang a piros jegyében – 7. a

3

Szent Balázs tiszteletére iskolai szentmisével kezdődött meg a tanítás.

8

Alapítványi bált rendezett az iskolánk.

Farsangi táncház

11

A 2. nyílt napon fogadtuk az érdeklődő jelentkezőket.

21

A diákönkormányzat elnökválasztásán Oláh Bálint 11. a osztályos tanuló kapta meg a bizalmat.

23

Koczor Kristóf tanár úr vezetésével sítáborban voltak diákjaink.

Alsósok laborgyakorlaton

27

Humorfesztivált rendezett a diákönkormányzat.

25

Angliában, Colne-ban tartózkodott diákcsoportunk Nagy Mariann tanárnő vezetésével.

Halandók és istenek – 9. b

Akik győztek a humorfesztiválon

Önfelelt öröm – 12. a

Március

... most tükör által homályosan látunk ...

1Kor 12,30

5

Hamvazószerdán iskolai szentmisével kezdtük a napot.

Lezárult a vers- és novellaíró pályázat.

Az iskola csapata kijutott a mezei futó világbajnokságra, Izraelbe.

8

A VI. Tavasz Regionális Dél-alföldi Gitártalálkozót szervezte meg a Mester Tanoda és a Karolina művészeti iskolája.

14

A március 15-ei ünnepséget a Mester Tanoda Kamaraműhelye rendezte. Tóth Zsófia 9. b és Papp Sándor 11. a osztályos tanuló szavalt. Károlyi Attila tanár úr mondott ünnepi beszédet.

25

Tehetségnap programot rendezett a matematika-fizika-informatika munkaközösség.

Április

*Rossz voltam, s te azt mondtad, jó vagyok.
Csúf, de te gyönyörűnek találtál.
Végig hallgattad mindig, amit mondtam.
Halandóból így lettem halhatatlan.*
Pilinszky János

2
Tanári rekollektiót,
keresztutat vezetett
Szabó László SchP
házfőnök.

3
A végzősök vért adtak,
iskolánkba települt
a Vöröskereszt.

30
Az idegen nyelvi témahét
keretében a brühli testvér-
iskolánk diákjait fogadtuk.

Városi séta a német testvériskola diákjaival

Cambridge-ből Ópusztaszerre

64
Szeged-Cambridge kórus-
találkozó helyszíne volt az
iskola. A St Catharine's
College kórusával testvér-
kapcsolatot hozott létre a
Népi Kamaraműhely.

67

Pedro Aguado SchP rendfőnök
hivatalos vizitációt tartott a
rendházban és az iskolában.

A cambridge-i kórus az iskola vendége

Diák-keresztút – 10. a

102
Diák-lelkigyakorlatok

142
Húsvéti szünet

A generális vizitál.

24
Szent Márk tiszteletére
iskolai szentmisével
kezdődött a tanítás.

Nagycsütörtöki szentmise

Lábmosás, nagycsütörtök

25
Végzősök szerenádozása

26
Tavaszi
öregdiák-találkozó

28
Osztályozóértekezlet zárta a
végzősök középiskolai
tanulmányait.

Szerenádozók – 12. a

Május

1 Ballagási ünnepség

*A Magasságos meghívottja vagy. „Fölfelé” élő ember.
Valahol helyed van a világban.
Kitárt, üres kezedet nyújtod a magasba. Ember vagy.
Ilyen vagy. Gyönyörű.
Emberség: ember s ég.
Szétbomlik a szó. Üzen. Mert ember vagy.
Ember lehetsz, aki kapcsolatban van az éggel. Az ég
lehajol hozzád, és fölemel.
Varga Gyöngyi*

ISKOLÁNK IGAZGATÓJÁNAK BÚCSÚJA A BALLAGÓ DIÁKOKTÓL...

Igazából az idei évre nem volt nehéz ballagási beszéddel készülnöm, hiszen Gábor Bence búcsúbeszéde már tavaly megihletett. Amikor ugyanis A Gyűrűk Urából Gandalf szavait idézte, nekem a széken ülve komoly félelmeim voltak: vajon melyik idézetre gondol? Másrészt ez a ballagás nekem azért is különleges, mert nagyon közel esik húsvéhoz, Krisztus feltámadásának ünnepéhez. E köré gyűjtöm mai gondolataimat. Tavaly tehát Bencét hallgatva villámgyorsan két szövegrész futott át az agyamon, persze egyik sem a megfelelő volt, (hiszen ő arra biztatta ballagó társait, hogy „nem mondom, hogy ne sírjatok, mert nem minden könny keserű”) most mégis föllevenitem emlékeimet, mert tanulságosnak érzem, másrészt mindegyik kapcsán felöltött bennem egy-egy idevágó szentírási idézet, melyek számomra sokat jelentenek. Az első, ami eszembe jutott tavaly Gandalf filmbeli szereplése kapcsán, és amely talán ballagásra való lehet, az az a jelenet, amikor a bölcs mágus arra biztatja társait: „Fussatok bolondok!” Eltűnődtem azon, vajon mennyire életszerű az, hogy 6 év piarista diáklét után egy diákunk úgy elfut, mint a bolond... Nagy értéknek tartom, hogy a természetes elvágyódás mellett azt érzem rajtatok, nem menekülés a ballagás, az együtt töltött idő ugyanis összehozott benneteket. Természetesen most, hogy az első sportosztályunk ballag,

a futásnak még inkább jelentősége van; különleges dolog és persze nagy öröm. Ha evangéliumi párhuzamra gondolok ennek kapcsán, leginkább János evangéliumának egy jelenete jut eszembe. Amikor húsvét után „a hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt” Mária Magdolna hírt vitt Péternek és Jánosnak: „Elvitték az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették”. Ennek hallatán pedig mindketten futásnak eredtek; Jeruzsálem lakói minden bizonnyal bolondnak tartották őket, hiszen akihez futottak, emberi elgondolások szerint halott volt. A tanítványok mégis vállalták ennek kellemetlenségét, „cikiségét”, mert a hitük hajította őket. Arra biztatlak hát benneteket, és vigyétek magatokkal annak tudatát: Jézus felé „futni” sokszor fárasztó és nehéz, néha mások előtt ciki, mégis „megéri”!

A másik gondolatom az volt, Bence talán a közelgő érettségire gondolva a föld alatti hídon álló Gandalfot kívánta idézni, amikor is a közelgő szörnyetegnek (a témában jártasabbak kedvéért a Balrognak) azt kiáltotta a botját két kézzel markolva: „Itt úgyse jutsz át...”. Persze közhely, hogy „hamarosan kiléptek a nagybetűs életbe”; az viszont egészen bizonyos, hogy életetek ezután a piarista diákeveknél jelentősen több akadályt támaszt majd elétek. Érdemes belegondolnotok: hogyan hatnak rátok az akadályok: elfordulsz előle, megpró-

báld kikerülni vagy átjutsz rajtuk? Máté evangéliumában, amikor Jézus a vizen jár, Péter elindul felé a bárkából, s addig tud felé haladni, amíg hite meg nem inog (hiszen ez nem lehetséges, a hullámok is magasak, meg fogok fulladni...). Annak az örömet is rátok bíznám tehát, hogy amikor hullámok csapkodnak majd körülöttetek, legyen ez az idézet számotokra kapaszkodó, jusson eszetekbe: a hullámvölgyből ki is lehet kerülni, Jézusba kapaszkodva „át lehet jutni” a nehézségeken.

A harmadik gondolatom már „Gyűrűk Ura-mentes”, és a húsvéti feltámadás misztériumához kötődik. Amikor egy hozzánk közel álló embert elveszítünk, sokszor megtapasztaljuk, hogy összehoz bennünket a hiánya. Egy családtag földi életének vége sokszor elsimíthat családi viszályokat, sérelmeket. Persze ezt fönntartani nem mindig sikerül, hiszen emberi gyarlóságaink fölülírhajtják mindezt. De Jézusra tekintve az a sok-sok vidám vagy nehéz történet, mely ehhez a 6 évhez fűz benneteket, új dimenzióba emelkedik, hiszen nem csupán a rengeteg élmény és a piár diák lét „kipipálása” köt össze, hanem Krisztus halála és feltámadása is! Köszönöm László Imre, Nagy János és Tóth Ákos tanár urak osztályfőnöki munkáját, mellyel támogattak benneteket ezen az úton, és segítettek abban, hogy most itt együtt ünnepelhettünk.

Azzal kezdtem, hogy különleges számomra ez a ballagás; most ezzel is zárnam. Azért is különleges, mert mindnyájatokhoz négy évnyi közös munka fűz, megannyi vidám emlékekkel: szerenádán megerősödtem ab-

ban az érzésben, hogy mesélhetnék órai vidámkodásokról, szellemi magas- és mélypontokról, de a legfontosabb benyomásmórokat az, hogy egyszerűen jó érzés közte-
lenk lenni, veletek beszélgetni. Köszönjük,

hogy velünk voltatok, várunk benneteket ezután is, ajtóink nyitva állnak előttetek! Isten áldjon benneteket!

Papp Attila
igazgató

TISZTELT IGAZGATÓ ÚR TISZTELT TANÁROK, KEDVES SZÜLŐK, KEDVES DIÁKOK ÉS BALLAGÓ TÁRSAINK!

Nehéz feladat röviden összefoglalni hat év élményeit, hisz annyi minden történt. Honnan hová jutottunk, mitől vagyunk mások, mint a többi iskola végzősei? Már felvételikor is sejtettük, hogy kemény évek elé nézünk, sok mendemondát hallottunk az iskoláról, de a valóság sokkal meghökkentőbb volt. Már a második nap mély vízbe dobtak minket, kezdődött a kiképzés: két oldal lecke és könyörtelen tanulás. Ebben az időszakban kellett először megmutatni, mennyire vagyunk kitar-
tók. Kicsiként a tizenkettedikeseket tátott szájjal néztük, csodálva őket, hogy tartottak ki ideig. Gyér létszámukból arra következtettünk, hogy sokan hullottak el közülük, és már akkor tippeletet kezdtek, hányan érjük meg együtt az érettségit. Most tessék, itt vagyunk, és visszatekintve az egész csak egy röpké pillanatnak tűnik. Ez alatt a hat év alatt megtapasztaltuk, hogy mi is az a piarista szellemiség, a kalozanciusi fegyelem és a magas elvárások. Ezeket részben osztályfőnökünk ismertette meg velünk a heti 4 óra tömbösített kémia és biológia segítségével. Kevés osztálytársunk van, aki ne kapott volna egy test és lélekfrissítő Papszi masszázst, de annál több, aki még mindig tudja álmából fölkelte is az ionizációs energia definícióját (7-es tankönyv, 45. oldal, 8. sor). Hívtak már minket bocinak, droidnak, szellemi páncél-
lőnek, mókuskának és még sorolhat-

nánk, hogy mennyi mindennek. Sok emlékezetes pillanatunk volt, mint például a latin órai kártyázások végig izgulása, vagy a törli órai stílkőbunkó használata, mint az őskor szemléltető eszköze. Sokszor mi mentettük meg a Piár Futár utolsó oldalának Aranyköpés rovatát. Ám a legfontosabb, amit az iskolától kaptunk, az a közösség. A nagy folyók úgy születnek, hogy a vízgyűjtő területükön sok másik kisebb folyó beléjük torkollik, így folyton gyarapodnak és erősödnek. Így volt ez a mi osztályunk esetében is. Az osztályfőnök adta meg az irányt, mi pedig egymástól külön-külön kezdtünk el csatlakozni hozzá. Az összes folyó végső úti célja a Nagy Víz elérése, a nagybetűs élet. Az egyedül való helytálláshoz kaptunk útravalót ez alatt a hat év alatt és nem is akármilyet. A tanáraink olyan embereket próbáltak belőlünk faragni, akik a keresztény gondolkodásmód továbbvitelével majd venni tudják az élet akadályait. Megtanultunk becsületesnek lenni, vállalni tetteinkért a felelősséget, és ha kell, kiállni a véleményünkért. A túsorán sokat fejlődöttünk a kitar-
tásban, bajtársiasságban. Az osztály-
n azonban van egy hiányossága. Örkeny azt mondja: „Tíz percet is lehet jól beosztani és lehet rosszul harminc évet.” Azt hiszem, hogy az idő jó beosztásában még sokat kell javulnunk. Nem szabad mindent az utolsó pillanatra hagynunk, ahogy ez

az évek során többször előfordult. Bár mindig az utolsó pillanatok lesznek a sorsdöntőek, nem szabad a többit sem félvállról vennünk. Ha megfelelő értékek nyomán éljük az életünket, még az utolsó pillanatban is elmondhatjuk, hogy nem vesztett kárba ez az idő. Ez a figyelmeztetés kísérjen minket el minket életünk minden szakaszán. Ezért szeretettel hívom valamennyi társamat, hogy fejlődjünk ezen a téren, és az életben jobban helyt tudjunk állni.

Köszönjük ezt a 6 évet mindenkinek, aki segített minket. Köszönjük a jó és a kevésbé jó pillanatokat, az ösztönző légkört, ami elindított minket a férfivá válás útján. De legfőképpen köszönjük osztályfőnökünknek, hogy elkísért minket ideig. Köszönjük szüleinknek, hogy mindig támogattak minket. És mindenkinek, akik valaha bármilyen mértékben segítették előrehaladásunkat. Végül az alattunk járó évfolyamokhoz szólok. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy vegytek észre, nem akármilyen gimnáziumba járnak, és ha jól használjátok fel, amit itt kaptok, akkor megtapasztalhatjátok a végén, hogy miért is volt jó ide járni. Járjatok nyitott szemmel és nyitott lélekkel. Sok kitar-
tást és erőt kívánok ehhez!

Köszönöm a figyelmet!

Irta Mácsai Soma,
elmondta Mészáros Dániel 12. a

TISZTELT IGAZGATÓ ÚR, TISZTELT TANÁRAINK! KEDVES SZÜLŐK ÉS HOZZÁTARTOZÓK, SEGÍTŐINK, KEDVES DIÁKTÁRSAIM!

A gimnáziumi évek előtt még csak a Megye II-ben játszottunk, majd a próbajátékokon, a felvételin jól szerepelve bekerültünk a keretbe: Nagy János tanár úr lett a vezető-edzőnk. Eleinte nem sikerült megfelelően teljesítenünk a fordulókban, a keret módosult, majd a klub is úgy döntött: edzőt vált, később az elnök személye is megváltozott. A következő szezonnak már új színekbe öltözve vágtunk neki Tóth Ákos tanár úr edzői és atyai figyelve alatt. Az ezt követő évek során is változott az összeállítás; több átigazolás történt, néhányan csak egy edzőmérkőzés erejéig látogatták meg a csapatunkat. A hatodik szezon végére erőssé váltunk, többszörösen is elsősk vagyunk. Elsőként vagyunk itt sporttagozatok. Mi tapostuk ki az utat az utánuk következők előtt, velünk kíséreltették ki, hogyan is lehet egy sportosztályt úgy irányítani, hogy az ne menjen se a tanulás, se az iskola értékrendjének rovására. Elsőként álltuk ki a kompetencia alapú oktatás „áldásait”, elsőként próbáltuk ki az tömbösített órákat és csoportbontásokat magyarból, matekból. Rengeteg iskolarekord és országos eredmény fűződik osztályunk nevéhez. Tettük mindezt úgy, hogy a tanulásban is bizonyítanunk kellett. Rendszeresen részt vettünk az iskola irodalmi, történelmi, nyelvi- és természettudományos versenyein is, jó eredménnyel. Nos... ha csupán saját szavaimmal kéne megfogalmaznom, mit is jelentett számunkra ez a hat év, vagy melyek voltak meghatározó élményeink és tapasztalataink, talán nem lenne elég árnyalt és átfogó az én egyedüli véleményem. Szerencsére hagyatkozhatok olyan sorokra, melyeket osztálytársaim vetettek papírra a múlt héten. A rengeteg gondolatból és emlékből most csak ezeket emelném ki:

1. „Én az elmúlt 6 év során vidámságot, életre szóló élményeket, lelki és szellemi megerősödést kaptam.”
2. „Az itt töltött idő számomra tudásszerzés és tapasztalatgyűjtés volt a világgal, az élettel és az emberekkel kapcsolatban”
3. „A legemlékezetesebbek számomra

azok a 13+1-es dolgozatok, és tofók voltak, melyekkel Angyal tanár úr szőnyegbombázott minket töri órákon.” Mégis az osztály nagy részének az az emlék maradt meg a legjobban, mikor kedves – közülünk jó ideje eltávozott – Benő cimboránk a 9-es osztálykirándulásunk alatt megkísérelt egy szigorúan illegális tervet végrehajtani. Ez abból állt volna, hogy az éj leple alatt a szendvicsütőjével karöltve szépen kiszökik a WC-be, és nekifog a termelésnek, ezzel mentve meg az osztályt a késő esti éhhaláltól. Pár perccel később Tóth Ákos tanár úr rutinellenőrzést végzett az akkor már „alvó” diákok között, aminek végeztével hiányolta Benedek barátunkat. Nagy szerencsétlenségünkre, mindig éber osztályfőnökünk szagot fogott, és odalépett a zárt WC-ajtóhoz, ahol az alábbi párbeszéd hangzott el:

- Benedek, mit csinálsz ott benn?
- Mit gondol tanár úr, mit csinálók a WC-n?
- Hát fura, de szerintem meleg szendvicset, Benedek.

Ez a pár perces jelenet dióhéjban leírja azt a 6 évet, amit itt eltöltöttünk. Kezdetben rabló-pandúr játékokat játszottunk tanároinkkal, szemtelenül manővereztünk a házirend jogi kiskapui között, de ez egy-két év elteltével megszűnt, és sikerült egyedülálló kapcsolatot kialakítani velük. Hosszú folyamat az, mely során a „bocifejek” tényleg, igazi bikává értek, mindeközben apránként megtanultuk elképzelni, milyen is lehet az igazi felnőtt lét, és mi várhat ránk a későbbiekben, ha már elhagytuk a Gimnázium folyosóit. Sok örökérvényű leckét kaptunk utravalóként tanítóinktól ehhez, melyeket egy életre megjegyeztünk és hasznosítottuk. Megtanultuk, még ha különös is, hogy a 100 gyakran azért annyi, amennyi, mert 2 a harmadikon az 8. Megtanultuk, hogy az angol órai női kacaj gyakran fáradságot takar.

Megtanultuk, hogy irodalom órákon a leghatásosabb nevelőeszköz a mézesmadzag és a tüzes korbács. Megtanultuk, hogy a régi mondás téves, miszerint minden út Rómába vezet, ugyanis az utak nagy része

a fatornyos falucskában, Bácsalmásban fut össze. Megtanultuk, hogy a tornászgyakorlatok könnyebben mennek, ha van egy hátrazott női tanárkéz a közelben, mely egy hájtépéssel a fegyelmezett munka útjára terel minket. Megtanultuk, a Főnök kifejezést gyakran a Tesco kirakatainak felemlegése követi, hisz mi is lenne inspirálób és ösztönzőbb egy tanórán, mint amikor figyelmeztetnek minket arra a helyre, ahová akkor kerülünk, ha nem tanulunk kellő odaadással, például latint... Na, de kicsit komolyabbra fordítva a szót, rengeteg mindent köszönhetünk iskolánknak és a benne dolgozóknak. Nem tudhatom persze, más iskolákban mennyire figyelnek a tanárok a diákokra, de úgy gondolom, e falak között ez a figyelem jóval nagyobb, mint bárhol máshol. Ha akadt, akinek olyan tanácsra volt szüksége, amelyhez nem juthatott hozzá máshonnan, az biztos talált olyan felnőttest a folyosón, akitől megkapta azt. A legszemélyesebb dolgainkat is mindig volt kivel megbeszélni, így ritkán érezhettük magunkat elveszve, vagy bizonytalanul. Akár a pályaválasztásban, akár az órákon kívül volt szükségünk segítségre, megkaptuk. Amivel pedig mi, végzősök tartozunk még azoknak, akik órák ezreit fordították ránk, az a sokszori „bocsánat” és a „köszönöm”. Reméljük, azért több hálával, mint elnézéssel tartozunk irányukba. Ők pedig nem mások, mint a szüleink és a tanáraink. Ők voltak a mentoraink, akik aggódó szemmel végigkísérték eddigi utunkat, és akitől lassacskán el kell búcsúznunk. Most már a saját lábunkra kell állnunk, a legtöbb segítséget és támaszt nélkülözve, és nemsokára a legnagyobb tananyaggal, amit ember kaphat, az élettel kell szembenéznünk, egyedül. Nagy csapat lettünk, hamarosan elhangzik az utolsó sípszó, kevés van hátra a játékidőből, mi pedig megköszönjük mindenkinek az elmúlt 18 év során hozott összes áldozatát. Köszönjük szépen!

Szekeres Tamás, Glaug Flórián,
Magda Gábor és Vass Gábor 12. b

5

Osztálykirándulások ideje

8

Brühlbe utaztak diákjaink
Dékány Zoltán tanár úrral.

Dékány tanár úrral Kölnben

Utolsó vacsora...

...az érettségi előtt

5

Elkezdődött az írásbeli érettségi időszak.

Az érettségi – finom falat

2319

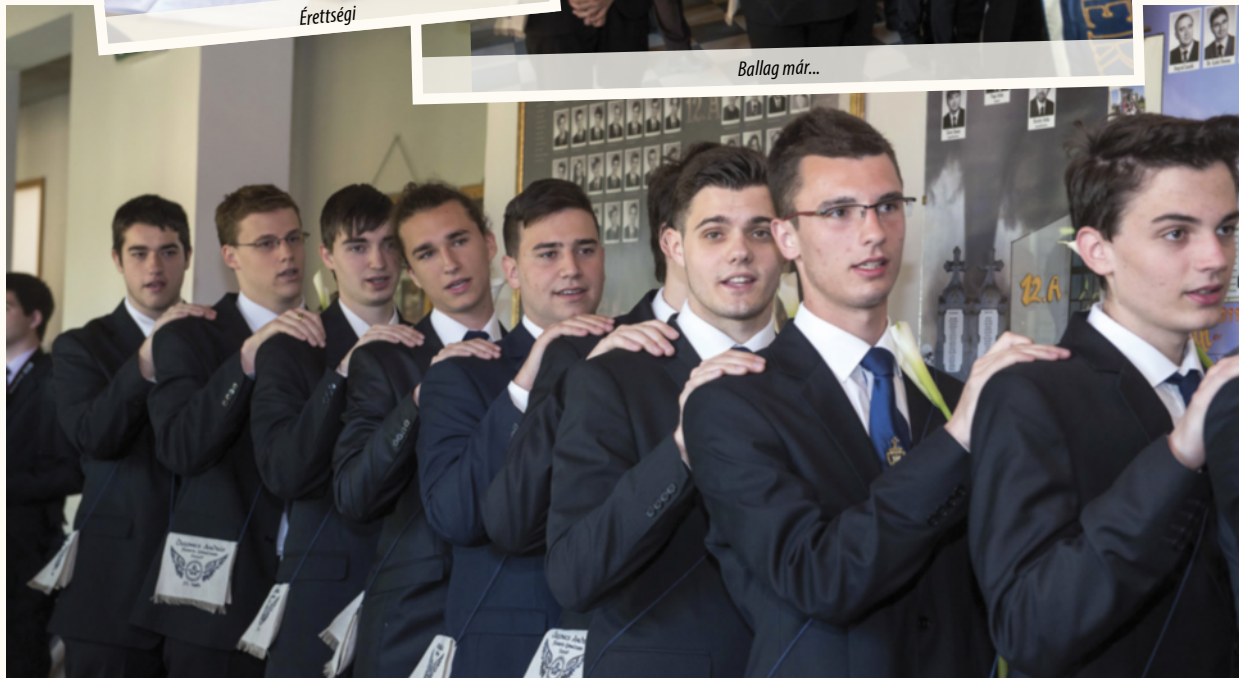
Művészeti vizsgát tettek a Mester Tanoda növendékei.

Érettségi

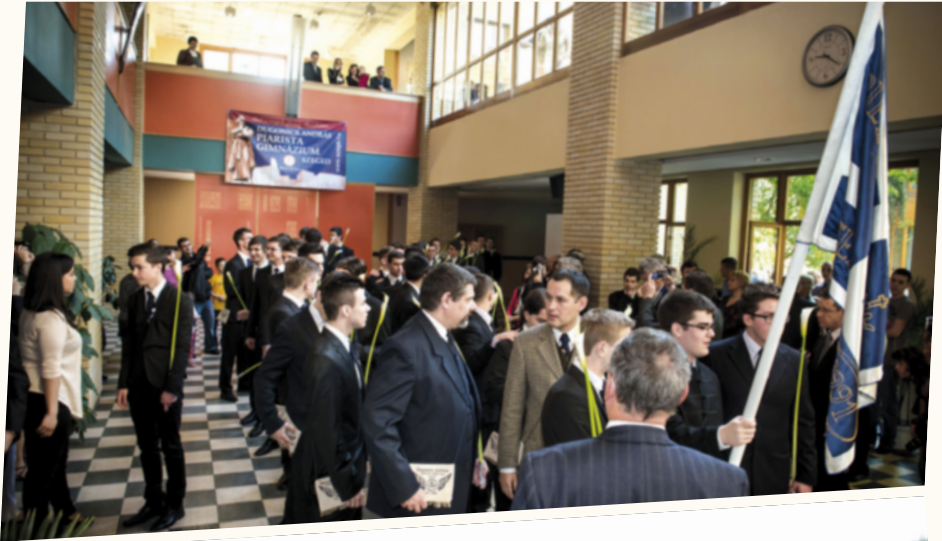

Ballag már...

Ballagó 12. b-sek és Tóth Ákos tanár úr

Faültető végzősök – 12. a

Június

Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel és egész értelmekkel. Ez az első és legfőbb parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat.

Mt, 22. 37-39.

1

Gyulay Endre püspök úr bérmálta a diákjainkat.

9

A rendház pünkösdi családi együttlétet szervezett.

13

TESZI-záró beszámolás DÖK-nap

190

A 12. b osztály leérettségizett.

4

A 11. a osztály Böszörményi Géza SchP osztályfőnök vezetésével készítette az ünnepséget a nemzeti összetartozás napján.

12

Év végi osztályozóértekezletet tartottunk.

15

Te Deum zárta a 251. tanévet.

23

A tantestület tanévzáró értekezlet keretében beszélt meg az eredményeket.

Udvari zenebonát szervezett Lajos István tanár úr.

168

A 12. a osztály leérettségizett.

25

A 2014-2015. tanévre beiratkoztak a leendő diákok.

Udvari zenebona

Te Deum

OSZTÁLYKIRÁNDULÁSOK 2013-2014

7. a

Időpont: 2013. május 5-7.
Osztályfőnökök: Keserű György SchP
Kísérő: Czeglédi Zsolt SchP
Szállás: Budapest – Vác
Útvonal: Szeged – Budapest – Vác – Nagymaros – Szeged

8. a

Időpont: 2014. május 5-7.
Osztályfőnök: Újhelyi Zsigmond
Kísérő: Nemes Zsuzsanna
Szállás: Vác – Zebegény
Útvonal: Szeged – Göd – Vác – Visegrád – Szeged

8. b

Időpont: 2014. május 5-7.
Osztályfőnök: Sipos Attila
Szállás: Abaliget
Útvonal: Szeged – Baja – Pécs – Abaliget – Mohács – Szeged

9. a

Időpont: 2013. május 5-7.
Osztályfőnök: Dékány Zoltán
Kísérő: Károlyi Attila
Szállás: Mosonmagyaróvár
Útvonal: Szeged – Mosonmagyaróvár – (Köpcsény, Dévény) Pozsony – Szeged

9. b

Időpont: 2014. május 5-7.
Osztályfőnök: Angyal László
Kísérő: Zsova Tamás
Szállás: Óbánya
Útvonal: Szeged – Pécs – Szeged

9. c

Időpont: 2013. május 5-7.
Osztályfőnök: Bereczky András
Kísérő: Szabó László SchP
Szállás: Bogács
Útvonal: Szeged – Eger – Szeged

10. a

Időpont: 2014. május 5-7.
Osztályfőnök: Tőzsér Pál SchP
Kísérő: Urbanek Rudolf SchP
Szállás: Szentendre – Kecskemét
Útvonal: Szeged – Budapest – Szentendre – Visegrád – Szolnok – Szeged

10. b

Időpont: 2014. május 5-7.
Osztályfőnök: Boczor Zoltán
Szállás: Abaliget
Útvonal: Szeged – Baja – Pécs – Abaliget – Mohács – Szeged

11. a

Időpont: 2014. május 5-7.
Osztályfőnök: Böszörményi Géza SchP
Kísérő: Mészárosné Szabó Tünde
Szállás: Újvidék – Hajdújárás
Útvonal: Szeged – Zenta – Újvidék – Szabadka

12. ab

Időpont: 2013. szeptember 22-25.
Osztályfőnök: Tóth Ákos
Kísérő: Lajos István
Szállás: Alvinc – Csíkszereda
Útvonal: Szeged – Csíksomlyó – Szeged

Látogatás a budai sziklakórházban – 7. a

Esti séta keretében József Attilánál

... egy Kiss könyvbarát

Csoportkép a Budavári Mátyás kútnál – 7. a

Csoportkép a Gellért-hegyi vízesésnél – 7. a

Finom csokifagyi

Sárkány Rend

A visegrádi várnál – 8. a

Ebéd a Duna-parton

Esti séta, Vácott

Tűz-eset – 8. b

Csapat, csoport – 8. b

Pécsett – 10. b

Leonardo lábainál

Fejes (Rusz Gergely 9. a)

10. b

Mi vagyunk, vagyunk – 8. b

Melegedőben

Együtt Pozsonyban – 9. a

Sorban ülve Köpcsényben – 9. a

Jó társaságban

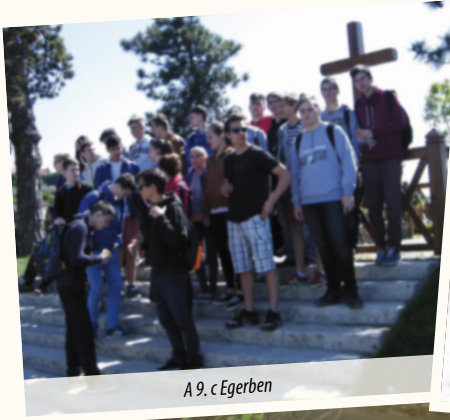
9. a-sok

9. c-sek

Pécssett a 9. b

A 9. c Egerben

Köbe zárva

A katedrális lépcsőin – 9. c

Indulunk

Pápa – 9. c

Mohács – 10. b

Szeli, szeli...

Nemzeti emlékezet, Mohács hatása

11. a-s póz

Előre

Előadás – 11. a

12. b-sek

Csiksomlyón a 12. évfolyam

Az Erő velünk van – 12. a

Solyms vára

Vitorlástábor

NYÁRI TÚRÁK

TÚRAFAJTA * IDŐPONT, ÚTVONAL/HELYSZÍN	SZERVEZŐ / KÍSÉRŐ	DIÁKOK
(K) június 16-20. Balaton körül	Újhelyi Zsigmond Szászi Bátor	Dóczi Dominik, Gyulai Bendegúz (csak az első nap), Gyuris László, Korsós Martin, Kuna Áron, Kuna Máté, Magyari Máté, Markotics Attila, Pörneki Ádám, Rácz Barnabás, Szécsényi Márton, Teslér Ákos 8. a 12 diák
(K) június 30. - július 03. Délvidék	Dékány Zoltán Simon Bálint	Dabis Máté, Fábíán Gellért, Józsa Levente, Kovács Dénes, Lassú Botond, Nagy Csongor, Ritka József, Rusz Gergő, Szatmári Keve 9. a 9 diák
(T) június 30. - július 06. Nemzetközi Piarista Találkozó	Böszörményi Géza SchP Keserő György SchP	Both Szilveszter, Dóczi Balázs, Kasza Alex 10. a, Kövesdi Bence 10. b, Bacsa Ákos, Gerencsér Márk, Kőröshegyi István, Tóth Károly 11. a 8 diák
(T) június 30. - július 04. vitórlástábor Balatonberény	Angyal László	Angyal Kyra Viktória, Köröszötös Virág, Veres Bence, Rácz Bence, Rácz Levente, Kocsis Levente, Ferenczi Tamás, Patik Ádám, Odrobina András, Győri Bertalan, Angyal Viola, Juhász Orsolya, Liska Áron, Buchholz Katalin, Angyal Mercédész 15 diák
(Gy) július 14-17. Börzsöny	Dékány Zoltán Gábor Dávid	Boga Szabolcs, Körmendi Zoltán, Lovas Tamás, Merlák Zoltán, Tóth-Horgosi Gergely, Szabó Zsolt, Szatmári Keve 9. a 7 diák
(V) július 14-19. Tiszaug	Keserő György SchP Bartucz Barnabás Dóczi Balázs	Abt Dávid, Fábíán Imre, Gunics Viktor, Kiss Bence, László Katalin, Lázár Dávid, Máring Tamás, Schissler Helga, Sipos Barnabás, Szegfű Csanád, Tálosi Mihály, Terhes Péter, Urbán Péter 7. a 13 diák
(T) július 14-18. horgásztábor	Tőzsér Pál SchP	Heszler Bernát, Kovács Tímea, Rácz Bertalan, Tóth-Horgosi Zsombor, Veres Bence, Zimán Péter 10. a 6 diák
július 18-24. Felső-Tisza	Sipos Attila Thurzó Balázs öregdiák	Bernát Levente Gergő, Demeter Botond, Dobay Tamás, Gellén Gergő, Halász Krisztofer, Kőműves Martin, Mikuska Tamás Gábor, Nagy Miklós, Ördög Pongrácz Mihály, Sipos Márk Kristóf, Szabó László, Vásárhelyi Viktor 8. b, Rádóczi Ákos, Kancsár Csaba, Vékony Richárd 15 diák
(V) július 19-22. Szentendrei Duna	Dékány Zoltán Gábor Dávid	Balogh Dénes, Baranyi Dávid, Dabis Máté, Horváth Ádám, Józsa Levente, Kaszper Boldizsár, Körmendi Zoltán, Novák Ádám, Papp Bence, Paragi Dominik, Ritka József, Rusz Gergő, Szatmári Keve, Tóth Ábrahám 14 diák

* (Gy): gyalog, (K): kerékpár, (V): vízi, (T): tematikus

TÚRAFAJTA *	SZERVEZŐ / KÍSÉRŐ	DIÁKOK
(V) július 20-26. Hernád - Sajó - Tisza	László Imre	Fülöp Imre, Gyömbér Máté, Jagicza Tamás, Kirsch Márton, Kovács Dániel, Kunstár Balázs, Mácsai Soma, Mészáros Dániel, Selmeci Bence, Valaczká Lukács, Zsigmond Richárd és László Anna Rita 11 diák
(T) július 21-25. Dél-Erdély	Tózsér Pál SchP	Bucskó Bálint, Elekes Péter, Gyömbér Dénes, Kasza Alex, Lőrík Viktor, Nacsa Kristóf, Recseg Róbert 10. a 7 diák
(V) augusztus 2-6. Tisza	Czeplédi Zsolt SchP Orosz Gábor	Gellény Balázs, Lászka Gergő, Szikora Tamás 9. c 3 diák
(V) augusztus 4-9. Körös	Újhelyi Zsigmond Velkey Máté	Bőviz Krisztián, Erdélyi László, Gémes Martin, Kuna Áron, Kuna Máté, Mészáros Zoltán, Pörneki Ádám, Radocsai Balázs, Szegfű András, Teslér Ákos, Vincze Gergely 8. a 11 diák
(Gy) augusztus 11-14. Bükkszérc	Keserű György SchP Keserű Zoltán	Bőviz Anna Bella, Bőviz Dávid, Csikós-Kumbor Dominika, Elekes Márton, Fábian Imre, Gaál Péter, Óvári Kinga, Pálfai Péter, Scherer Richárd, Sipos Barnabás, Szegfű Csanád, Sztán Lili, Tamás Tünde Dóra, Terhes Péter, Tóth-Horgosi Eszter 7. a 15 diák

* (Gy): gyalog, (K): kerékpár, (V): vízi, (T): tematikus

KALANDOK A TISZÁN

Az osztályunk vízitúrája Szegeden kezdődött, innen vitték fel a csapatot az országhatárhoz. Az első nap pihentünk, kipakoltuk a sátrakat, hordókat. A második nap elkezdődött a hatnapos evezés osztályfőnökünk, Sipos Attila, Balu, a segédvezető és a 9. c osztály tagjai számára. Reggeltől estig el voltunk zárva a külvilágtól,

semmilyen civilizációval nem találkoztunk, csak rengeteg fával, vízzel és sárral. A túra során gyakran zuhogó esőben eveztünk. A legérdekesebb az volt, hogy a vízre szálláskor kiderült, a kenuk lyukasak, és várni kellett egy napot az új hajókra. Mikor vízre tudtunk szállni, elkapott minket a nagy vihar. A vízben különösebb

jelentősége nem volt, csak a partra szállásnál, mikor a sátrakat fel kellett állítani, és csúszott minden a sártól. Másnap semmi akadálya nem volt az evezésnek, viszont a rákövetkező nap a csapat belebotlott egy duzzasztógátba, aminek a magasabb lett volna a vízállása 4-5 centiméterrel, akár egy vizesés is lehetett volna.

A közelében viszont volt egy táborhely! Az utolsó nap az osztályfőnökünk elment egy boltba, ahol találkozott egy idős hölgygel, aki felajánlotta, hogy aludjunk nála, és nem a szabadban. Elfogadtuk. Aztán reggel mindenki összepakolt, és elindultunk hazafele.

Szabó Kevin 9. c

Túra a fantasztikumban

Bogrács közelében

Partra vetettek

Egymás nykában

Túrázók – 7. a

Húzd meg!

Partra szállás

Játék

Táborozók – 9. a

Gráciák

Ujjgyakorlat

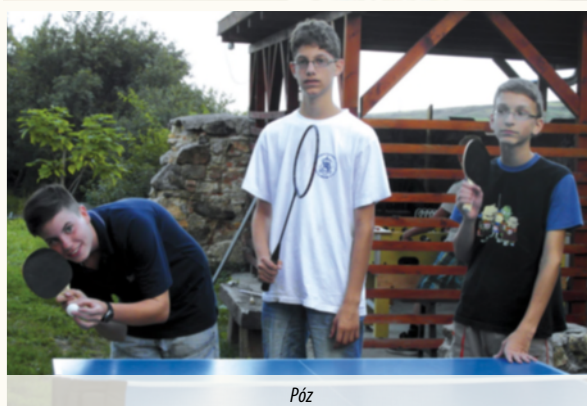
Pihenő 7. a-sok

Kártyacsata

Kajaöntés

Póz

Gyalogtúra a Bükkben

Ételre - életre készen – 8. a

Viadal

Falatozó 8. a-sok

Cuccolás

Ez itt

Fogd és vidd!

Csurgás – 8. a

Vizen járók

A 8. a

Ezek vagyunk – 8. a

Szabadon

Balaton körül és Balatonban is

Erős emberek

Vízben

A kerekasztal lovagjai

Egy szeptet Balaton – 8. a

Hajrá!

Kikötés

Mint a szikla

Partot érve – 8. b

Kenusok

Legények

Finoman

Ez van...

Arcok

Híd alatt

Sellő

Nem mozdulnak a tiszai hajók

Indulásra kész – 9. a

Határban

Ez már döf!

Zenta – 9. a

BICIKLITÚRA A DÉLVIDÉKEN

Június 30-án reggel 9 óra körül gyülekeztünk az iskola bejáratánál, és indultunk el négynapos vajdasági túránkra. Az első nap eléggé lógott az eső lába, de sikerült pár szem esővel megszűnnünk az első szállásig, amely Adorjában (Szerbiában) volt. Dékány Zoltán tanár úr egyik volt diákjának unokatestvére (az ottani plébános) látott minket vendégül. Mikor megérkeztünk, már finom süteményekkel vártak minket, és kaptunk vacsorát is! Reggel részt vettünk egy szentmisén, ahol kísérőnk, Simon Bálint, szintén Dékány tanár úr volt diákja orgonált. Mindezek után átmentünk Zentára, ahol egy kis idegenvezetést, majd pizzát kaptunk a tanár úr első osztályába járt némettanárnál, Baráth Róbert tanár úrnál. Visszatértünk Adorjába, ahol ízletes pör-

költtel fogadtak minket. Az ebéd után Hajdújárás felé irányítottuk biciklinket. Rövid (kb. 2,5 óra) tekerés után megérkeztünk. A sátorra itt sem volt szükségünk, mivel Csöke László és szülei elintézték nekünk, hogy a közeli művelődési házban tölthessük el a következő két éjszakát. Még aznap meglátogattuk a Ludasi-tavat, amely igen algás volt, de néhány osztálytársam így is megmártóztam a tóban – a német- ill. hittanötös ösztöklélte őket (állításuk szerint szeptemberben kb. egy hétig így kitűnőek lehetnek ezekből a tárgyakból). Miután az esti meccsnézésnek vége lett, elmentünk a szállásadóinkhoz, akiknek egy kis rádióállomásuk van. Természetesen itt is finom süteménnyel vártak minket. A szokásos esti ima után lefeküdtünk aludni.

Másnap reggel 8-kor keltünk. Ettünk egy jó bureket (ami nekem nem annyira jött be), és elindultunk Szabadkára. Egy óra múlva megérkeztünk a szabadkai piacra, ahol minden volt. Majd Dékány tanár úr elmondott néhány fontos információt a városról: megnéztük a székesegyházat, a ferences templomot kívülről, ill. a városházát csodálatos dísztermével. Ami érdekes, hogy a díszteremben magyar történelmi személyek voltak, mint például Kossuth Lajos, Deák Ferenc, Hunyadi Mátyás stb. Útban „hazafelé” megálltunk a Palicsi-tónál. Ott voltunk körülbelül 2-3 órát. Fürdöttünk, pihentünk, majd indultunk. (Az indulás kicsit kényszerített volt, mivel az ottani kisgyerekek elkezdtek minket fenýtobozzal dobálni, de az osztályfőnökünk ezt

a problémát is megoldotta.) Este újra kikarikáztunk a Ludasi-tóhoz, a „mólónkhoz”: pihentünk, napoztunk és beszélgettünk. Az utolsó nap kicsit nehezen indult, mivel szakadt az eső. Vártunk 30-40 percet, végül elindultunk. Természetesen majdnem mindenki elázott, de jó volt a „vízibiciklinek” ezt a fajtáját is megismerni. Mire az iskolába értünk, már csak néhányan maradtunk a tizből, mert sokan lecsatlakoztak útközben. Végül az egész csapat nevében szeretném megköszönni a tanár úrnak ezt a kiváló kerékpártúrát, és Simon Bálintnak, hogy velünk tartott, és ő is biztosította a jó hangulatot.

Ritka József 9. a

Szabadkai csoportkép – 9. a

Börzsönyi gyalogosok – 9. a

Egy falat...

...jőlesik

Ez már szenvedés!

Tűz, bogrács, evés

Nap-kúra

Vízen – 9. a

Táborozók

Siklás

Együtt lenni jó! – 9. a

Vitorlástábor

Kicsik és nagyok – 10. a

Csoportkép – 10. a

Szászféregyházán

DÉL-ERDÉLY: SZÁSZFÖLDI KIRÁNDULÁS

Számomra szinte kivétel nélkül csak jó emlékek kötődnek a július 21. és július 25. között tartott mikrobuszos kiránduláshoz. Az út előtt néhány nappal jutott eszembe, hogy ez az utazás gonddal jár, hiszen el kell koplolni, korábban kell felkelni, bebuszozni Szegedre... Azonban

erőt vettem magamon, hiszen amit otthon csináltam, az igaz, hogy kényelmes volt, és nem igényelt sok erőfeszítést, de éreztem, hogy azt az életvitelt nem lehet folytatni, szóval erőt vettem magamon, és belevágtam, amit nem bántam meg. A túra eléggé viccesen indult,

hiszen nyolcig el sem tudtunk indulni, habár reggel hatos indulás volt tervezve. Ez az idő megfelelő alkalom volt arra, hogy átbeszéljük a nyár eltelt részében történeteket, és hogy nosztalgiaizzunk. Miután végre elindultunk, az utazás nagy részét beszélgetéssel töltöttük. Mikor már beljebb jártunk Romániában, ez a kedv alábbhagyott. A legemlékezetesebb pillanatsorozat akkor volt, amikor a Székelykőhöz közeledve megláttam a hegyeket a lemenő nap utolsó szikráival megvilágítva. Másnap a Székelykő tetejéről is szép volt a kilátás, de korántsem annyira szép, mint az a jelenség, amit előző nap láttam. Utazásunk során megannyi templomot láttunk, főleg a szász területen. Nekem az utazás és az alvás előtti idő tetszett nagyon. Amikor róttuk a néhol rossz, néhol még rosszabb utakat, néha solóztunk, ami olyan, mint az Uno, csak más. Ezek a „partik” tele voltak szövetségekkel, áruházzal, drámával, érzelmekkel, és mindenki a

másikat hibáztatta, ha valami nem úgy sült el, ahogyan tervezte. Az esti „partik” is ilyenek voltak, csak akkor kényelmesebben el tudtunk férni. Amikor volt időnk egy-egy városban sétálgatni, körbenézni, legtöbbször azt is elbeszélgettük, elszórakoztunk. Az étkezés úgy lett megoldva, hogy reggelire mindig kakaót és kiflit ettünk. Ehhez csak azt fűzném hozzá, hogy az a kakaó, amit Romániában lehet kapni, pocskék, de a kifli jó volt. Az ebéd általában úgy zajlott, hogy dél körül megálltunk az út mentén, és májast vagy vagdalt húst ettünk kenyérral és zöldséggel. A vacsorát ott ettük meg, ahol aludtunk. Szinte mindig volt leves és másodík. Én a levest preferáltam, mert már volt tapasztalatom, tetszett az íze. Nagyon jól éreztem magamat a túra folyamán, szerintem ez egy jó módja volt az időöltésnek, legalábbis jobb, mint amit én tudtam volna kínálni magamnak.

Recseg Róbert 10. a

Egy takaró alatt – 10. a

Mi fő?

Apa és lánya

Tűz csiholója

Indulunk? – 12. a

Átemelés

PYM 2014, PRIVIGYE

2014 júliusában rendezték meg a nemzetközi piarista találkozó Privigyén (Prievidza), a Felvidéken. Öt ország piarista diákjai képviseltették magukat: Magyarország, Lengyelország, Csehország, Ukrajna és természetesen a házigazda Szlovákia. Hatalmas izgalommal vártuk, hiszen a tavalyi kecskeméti találkozón sok barátot szereztünk, és itt volt egy újabb alkalom, hogy találkozassunk velük. Amikor megérkeztünk, hatalmas szeretettel és kedvességgel fogadtak minket. Elkísérték a magyar delegációt a tornaterembe, ahol regisztrálni kellett. Miután minden résztvevő megérkezett, a szervezők egy szentmisére invitáltak minket a gimnázium templomába. A liturgiát elképesztően hangulatossá tették a gyönyörű énekek, melyeket dobon és gitáron kísérték. Ezt követően eljött a vacsora ideje. Gondolom, mondanom/írnom sem kell, mennyire megéhezünk a hosszú út alatt. A vacsora

után rövid szabadfoglalkozás következett, amit általában mindenki úgy töltött el, hogy a rég nem látott magyar

külföldi ismerősökkel továbbfonta barátságuk fonalát, illetve elmehetett a filmklubba, ahol nyilvánvalóan egy remekművet vetítettek, csak nem tudni, hogy mit (a foci-vb-t nézték - a szerk.). Természetesen első este nem kellett senkinek sem könyörögni, hogy aludjon, mindenki hullafáradt volt. Másnap délelőtt Bajmócra vettük az irányt. Itt majdnem egy teljes napot töltöttünk el. Megnéztük a várost és annak várát, valamint egy hatalmas állatkertet. Nagyon jól érez-

tük magunkat, rengeteget sétáltunk az állatkertben, és késő délután szomorúan vettük tudomásul, hogy ott

kell hagynunk a medvéket és a vicces kis majmokat. Mikor visszaértünk, megkértek minket, hogy válasszunk egy foglalkozást, ahol kiélhetjük a művészi, illetve sportolói vágyainkat. Nem meglepő módon a tizen-pár fős magyar társaság ugyanazon foglalkozáson vett részt, amit később a vezetők furfangos módon két részre osztottak. Egyik felünk táncolt, a másik színészkedett. A nagyjából másfél órás program után egy szentmise következett, amit szintén olyan élvezettel

éltünk át, mint az előző napit. Érdekes módon az egész találkozó megnyitása nem az első napra, hétfőre esett, hanem a másodikkra. Beszédekkel, üdvözléssel nyitották meg a találkozót, és kifejezték hálójukat, hogy részt veszünk az eseményen. Mindenki csodálta, hogy a névlapjára kapott egy betűt. Sehogy sem értettük, hogy erre mi szükség. Később kiderült, hogy ezek alapján osztottak be mindenkit csoportbeszélgetésekre. Itt nyílt alkalmunk a más országból jött piaristák lelkébe betekinteni. Meglepett, hogy mennyire nyitottak egymás iránt az emberek, és hogy milyen hatalmas érdeklődést táplálnak az iránt, hogy megismerhessék a gondolkodásunkat, stílusunkat. Második nap este már kicsit nehezebben aludtunk el, hiszen még éltek bennünk a friss élmények. A harmadik napot sportnapnak hívták. Délelőtt elmentünk a helyi sportközpontba, ahol három

sportágban mutathattuk meg a tudásunkat: minigolf, röplabda és foci. Az első kettőben egész jó teljesítményünk volt, viszont a foci eredményeit nem firtatnám. Bár a mi csapatunk lett az utolsó, mégis mi voltunk a legboldogabb focicsapat, hálát adva az égnek, hogy véget ért a bajnokság. Estefelé visszaértünk az ottani piárba, ahol ismét csoportbeszélgetésre, majd foglalkozásokra hívtak minket, illetve részt vettünk a márszakácossá váló szentmisén. Egy ilyen fárasztó sportnap után megváltás volt takarodó. Nagyon gyorsan elaludtunk.

A negyedik napon két részre osztódtunk. A táborozók egy része elment a városba önkéntes munkát végezni, ami igazából a városrendezést jelentette. A csapat másik fele pedig készült a délutáni programra, amelynek keretében egy-két workshop adta elő a város egyik látványos terén a produkcióját. Délután az iskolában az evangelizációról hallhattunk több előadást is, aztán pedig kiscsoportokban gyűltünk össze, ahol beszélgettünk a témáról. Az esti mise után egy apáca tartott nekünk előadást arról, hogy hogyan lehetünk önmagunk.

Sokunkat megfogott ez, mert nagyon hatásosan és világosan beszélt. Ez után pedig közös imát tartottunk, ahol oda lehetett menni beszélgetni vagy közbenjáró imát kérni a vezetőkhöz. Szombaton korán keltünk, mert átmentünk egy másik városba, Nyitrára, ahol megnéztük a piarista iskolát, a főtéren pedig végighallgattuk a püspöki misét. Megnéztük a papi szemináriumot, és felmentünk a várba. Ez volt az utolsó nap, ezért „színes estét” tartottunk, ahol újra láthattuk a zenés színdarabot és az elmúlt napok képeit, aztán pedig volt

egy utolsó koncert, amit egy híres zenekar adott nekünk (mármint híres Szlovákiában a vallásos fiatalok között – mi még előtte sose hallottunk rólu). Zárásként a házigazda Szlovákiának átadtunk egy kis köszönő plakátot.

A vasárnapi mise után mindenki indult haza. Gyorsan eltelt a hét, de sok élményt szereztünk. Ha te is szeretnél ezekben az élményekben részesülni, és már 10-es vagy idősebb vagy, gyere bátran Krakkóba október 10-én!

Bacsa Ákos és
Köröshegyi István 11. a

Árnyékban (Dóczi Balázs és Bacsa Ákos 10. a)

Keresű tanár úrral

Ez elgondolkodtató

Hüha

